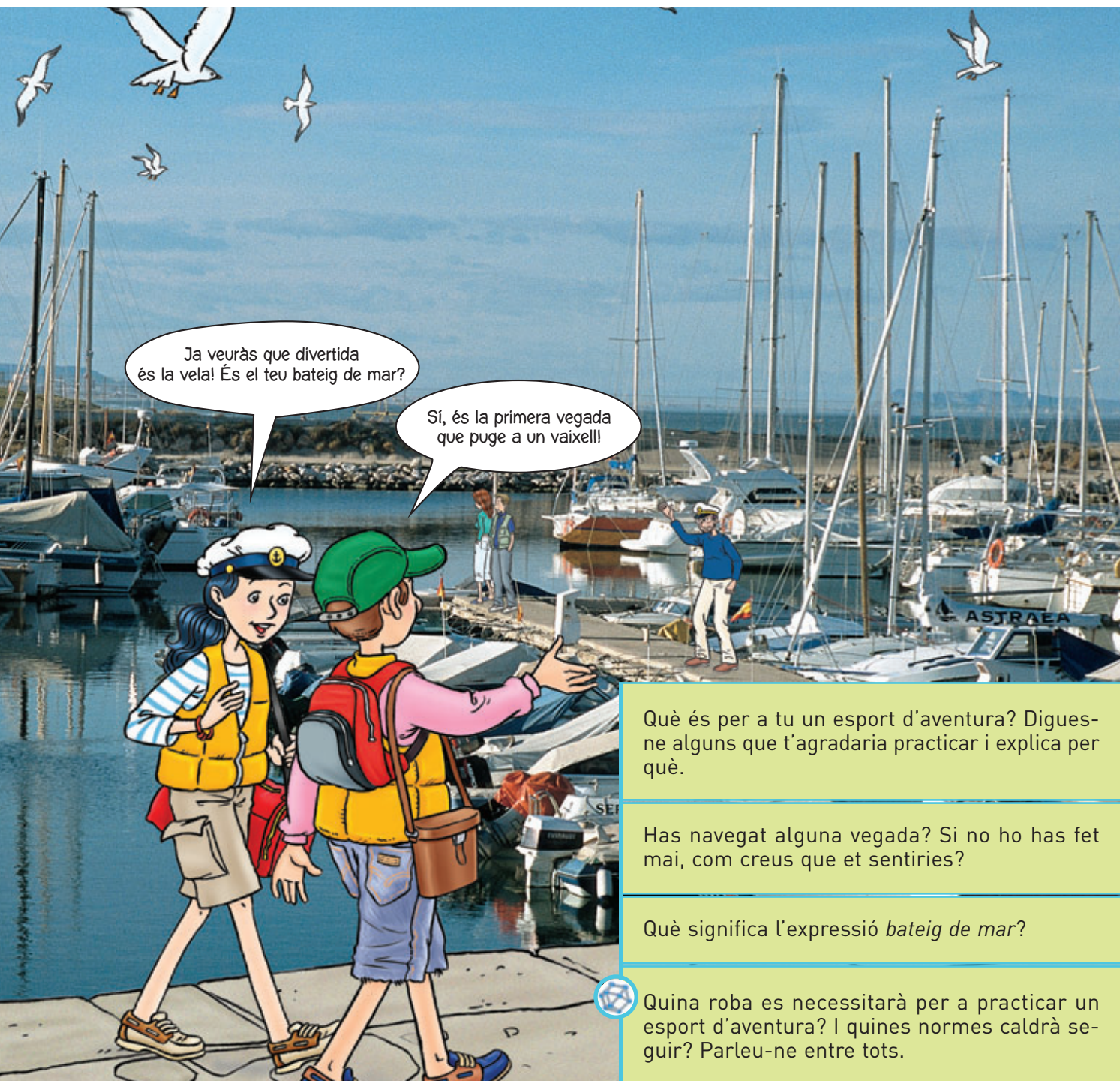

2

L'aventura de l'esport

Tots els esports són divertits, però alguns poden ser tota una aventura. Cada any, moltíssims xiquets comencen a navegar en els cursos que organitza la Generalitat Valenciana. Gràcies al seu interès i al treball en equip, pocs dies després ja saben governar un *Optimist*, una embarcació que sembla feta a la seua mida. I tu, t'apuntaries a viure aquesta aventura?

Ja veuràs que divertida és la vela! És el teu bateig de mar?

Sí, és la primera vegada que puge a un vaixell!

Què és per a tu un esport d'aventura? Digues-ne alguns que t'agradaria practicar i explica per què.

Has navegat alguna vegada? Si no ho has fet mai, com creus que et sentiries?

Què significa l'expressió *bateig de mar*?

Quina roba es necessitarà per a practicar un esport d'aventura? I quines normes caldrà seguir? Parleu-ne entre tots.

Els *Dracs* són els sis avions d'una família. A l'estiu, els seus amos els munten i realitzen moltes activitats divertides. Però, ha vingut el fred i els avions no poden eixir a volar. És el moment de prendre una decisió. No emigren els ocells a l'hivern? Per què no emigren també els *Dracs*?

Una família d'aviadors

A l'estiu es van dedicar sobretot a les festes majors.

Un dels *Dracs* sobrevolava la plaça del poble i, al mateix temps que repicaven les campanes, començava a deixar anar la seua càrrega de confeti que volejava per damunt dels carrers i anunciava l'inici de la festa major.

La gent es trobava no sols a la plaça i als carrers del poble, sinó també en qualsevol lloc enlairat des d'on es veiera bé aquella pluja tornassolada. Des de dalt de l'avió, a Martí li semblava un núvol que deixava anar de colp una pluja d'estrelles de plata i d'or; un núvol que, en ploure, es desfeia.

L'altre número per a les festes majors eren les acrobàcies i els dibuixos de colors. Les acrobàcies només les feien el pare i la mare, de moment, però els altres ja en començaven a aprendre. També tenien les avionetes preparades amb els gasos de colors. Cadascun feia un deixant d'un color diferent i, entre tots, els anaven combinant i dibuixaven unes **sanefes** molt boniques.

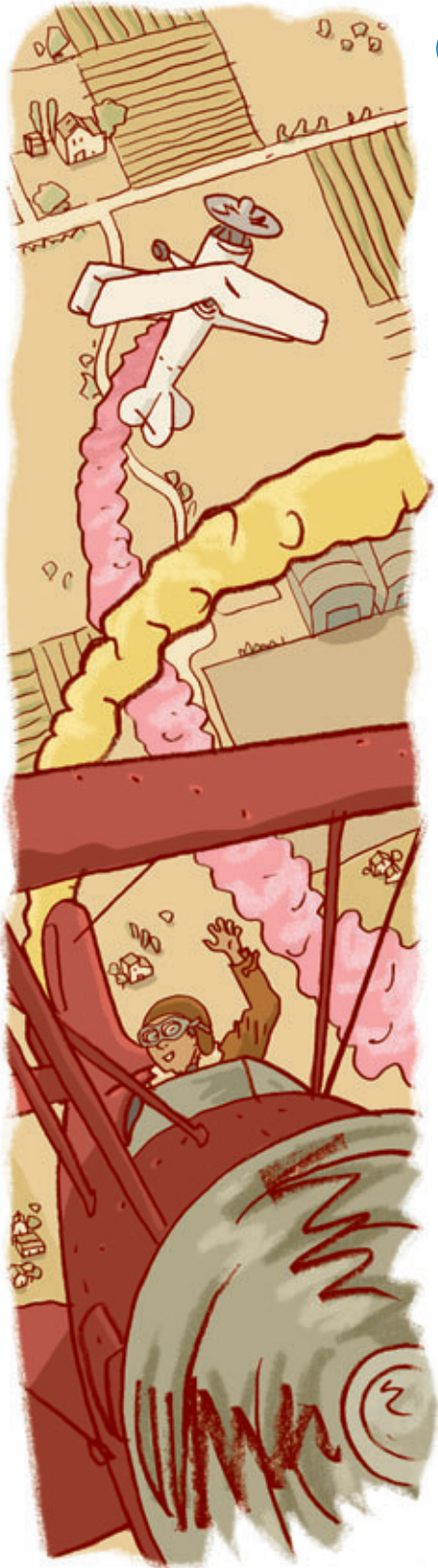
Els dies que no tenien feina s'alçaven tant o més prompte. Pujaven als avions i marxaven cap a l'objectiu que s'havien fixat.

Tenien mapes, però van decidir que es farien el seu. Un mapa ben fet, però al seu aire. Hi dibuixarien els boscos, els rius i la forma dels pobles. Els pobles més vells, per exemple, vistos des de dalt dels *Dracs*, tenien forma d'ensaïmada. En el mapa feien aparèixer tot el que els interessava. Això va fer que el codi de símbols fóra una miqueta singular: la branca d'un arbre indicava que en aquell poble hi vivia algun familiar (per allò de l'arbre genealògic); un pollastre a l'ast assenyalava un bon restaurant, perquè els agradava menjar bé; i com que era estiu, van anar marcant totes les piscines que hi trobaven.

Però aquell primer estiu es va acabar. I aquell any el fred es va avançar. El senyor Simeó, l'avi, com ja era tradició des de feia uns quants hiverns, va arreplegar ràpidament un constipat que feia cara de ser el primer de tota una colla. Hi havia molts dies de mal temps i moltes vegades la família havia d'estar dos o tres dies amb els avions tancats a l'**hangar** sense poder eixir. I això que tot just començava la tardor.

Una vesprada, al menjador de casa, tot mirant la televisió, van sentir que aquell hivern que s'acostava seria un dels més durs dels últims anys: tempestes, neu...

–I jo constipat cada dos per tres... –va dir l'avi–. Sí que anirem bé!

–I no podem volar quasi... –va afegir la mare.

Allò era el que pensaven tots. Hi va haver uns moments de silenci mentre a la llar del foc **espetarregaven** els troncs.

–Hauríem d'emigrar –va dir l'avi.

–Emigrar, dius? –va botar la tia Carme.

–Sí, emigrar –va insistir l'avi–, anar cap al sud.

I van emigrar. Volaren en direcció al sud. De moment, era el que tenien clar. El lloc concret on anirien a parar encara no el sabien, ja es veuria. Buscarien una terra on a l'hivern s'estiguera bé, on pogueren tenir els *Dracs* i hi haguera manera de guanyar-se la vida.

La ruta que feien era bastant transitada. No es pot dir que hi haguera embussos, que arribara a ser com una autopista de tornada els caps de setmana, però periòdicament avançaven altres formacions que emigraven també cap al sud. Només van trobar ocells; però, no van trobar cap altra família d'aviadors.

I al cap de dos dies, van sobrevolar unes terres que els van atraure: era un país costaner, amb platges molt llargues, d'arena blanca i moltes palmeres. Hi havia una població gran arran de mar i uns quants poblats a l'interior. La part sud estava ocupada en bona part per una selva que semblava completament **verge**. Escampades per ací i per allà, es veien grans plantacions de palmeres. S'ho van anar mirant des de dalt i els va semblar que sí, que seria un bon lloc.

sanefes: tires d'adornaments que repeteix un mateix dibuix.

hangar: lloc que s'utilitza per a guardar-hi o arreglar-hi avions.

espetarregaven: produïen sorolls en cremar-se.

verge: que està tal com era, sense que ningú ho haja canviat.

SALVADOR COMELLES

Els Dracs a la Terra de cocos. Editorial Cruïlla

1 Contesta les preguntes següents.

- En què consisteix el treball de la família d'aviadors durant l'estiu?
- A quina altra activitat decideixen dedicar-se aquell estiu?

2 Explica què signifiquen aquests símbols que els aviadors dibuixaven en el seu mapa.

(A)

(B)

(C)

3 Per quines tres raons decideixen emigrar la família d'aviadors?

4 Quina d'aquestes imatges correspon al lloc on decidiren quedar-se?

(A)

(B)

(C)

5 Imagina que has d'anar-te'n amb la teua família a viure a un altre país. Què hauries de fer per tindre amics nous? Què t'abelliria conèixer del lloc on vius ara?